

NIESŁUCHANIE (1) *sb n*

I sg niesłuchanim.

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Postępowanie wbrew czyim prośbom, zaleceniom, nieposłuszeństwo [czyje]: Byłes profzon od Kijowłkich miezczań y od nas przyzwolenie miał/ ábyś leżał s swoim ludem ná gránicy Mołkiewłkiey v Stárodubu [...] tám będąc/ dáléko prześpiecznieyłzy by był zówždy/ ludži/ ftátku by był nie vtrácił áni zówiodł/ thák swoich iáko moich/ kthores fwym niesłuchánim zówiodł. *BielKron* 402.

Synonimy: nieposłuszeństwo, nieposłuszność.

Cf **SŁUCHANIE**

KK